

A SCULPTOR'S LOVE STORY COMES TO LIFE ON THE SCREEN
See Page 7

FOR EXCELLENCE IN EVERY FIELD: THE EUROPEAN AWARDS
See Page 8

THE EUROPEAN

SPECIAL SOUVENIR EDITION

FORWARD WITH EUROPE

SPECIAL SOUVENIR EDITION

NEWS BRIEFING

This special introductory souvenir issue of The European is presented to you with the compliments of Publisher and Editor-in-Chief Robert Maxwell. This non-European newspaper with four full-colour sections covering News, Money, Sport and Lifestyle, will be launched on Tuesday, May 9, 1988. Superb journalism combined with an international outlook make it essential reading for everyone who lives and works in Europe.

With it comes an invitation for you to help us build The European into a truly great newspaper for all of Europe. Please turn to Page Seven to discover how you can help us in this exciting endeavour. On the same page is a subscription order form with which you can become among the first in Europe to see the new newspaper. There's a special invitation to advertisers there, too.

Health minister is now speaker

THE NEW President of the West German Bundestag is the former Health, Women and Health, Mrs Rita Süssmuth, a Christian Democrat, will be elected on Friday.

She succeeds Helmut Janning, who resigned after a speech in which he appeared to praise Hitler and condone the Nazis' treatment of the Jews in the 1930s.

Christianity Helmut Kohl brought Mrs Süssmuth into his centre-right coalition cabinet in 1982, before she became an MP.

Rail boss in L104bn fraud quiz

ITALIAN railway chief Leonardo Ligato is being questioned over allegations of bribery in connection with a 104-billion lire (220-million) contract to supply steel and pillow cases to the state-owned Ferrovie dello Stato railway network. He is being investigated along with the entire board of directors and 15 other officials are being held in Rome's Reggia Court House.

Four die as plane bursts into fire

FOUR people were killed when a twin-engine plane crashed and burst into flames shortly after taking off from an Italian airport. The Air Littoral plane was on a regular flight to Paris, 200 miles to the north. Two days earlier six invading communist tanks and the pilot of a Cobra helicopter were killed at the local airport of Toussus-le-Noble south of Paris.

Lang's vision of the TV future

MORE THAN 250 million Europeans are about to see a TV revolution.

In glory, the Father of Europe

«THE EUROPEAN» APAREIXERÀ EL 9 DE MAIG

Ens arriba el diari-hamburguesa

Cinc anys després que Gannet Co. llançara, als Estats Units, el diari «USA Today» la fórmula de «diari-hamburguesa», que aquest va crear, trobarà la seua primera expressió genuïnament europea: «The European», un diari —en anglès— rabiosament europeista i adreçat, per damunt de les fronteres, a tot el continent. Els amos, però, seran diferents als del diari americà. L'europèu és llançat per Robert Maxwell, un dels dos grans de la premsa i la comunicació britàniques.

Vicent Partal

El nou diari estarà editat en un format gran, molt més gran que els nostres, i dividit en quatre quaderns.

Un de notícies polítiques, un segon d'economia, un tercer d'esports i un quart de societat («Look» en *The European*, «Life» en l'*USA Today*; l'única diferència important entre ells és aquesta minúcia).

Els quaderns incorporen dues novetats de contingut. La primera és el volum de la notícia: no pot sobrepassar les 250 paraules. Només la història principal pot arribar a 500. La segona, la voluntat de ser un diari unitarista na-

Hivern

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s/a	Editorial Laia
SENSE FRE Paul Cain Seleccions de la Cua de Palla, 85. 192 pàgines. Una narració de ritme trepidant en què l'acció no deixa temps d'agafar l'alè. Un «dur» a mitjan camí entre l'ètica i la manca d'escrúpols.	L'AMANT SENSE DOMICILI FIX Cario Fruttero i Franco Lucentini Col·lecció El Mirall i El Temps. Un dels millors exemples de suspens i d'intriga de qualitat.
Edicions BROMERA	EDITORIAL EMPÚRIES
LA TERRA PROMESA Pere Bessó Col·lecció bromera poesia, 3.	SOCIOLINGÜÍSTICA I LLENGUA CATALANA Albert Bastardas i Josep Soler (Eds.) Col·lecció Biblioteca Universal Empúries, núm. 37. La minorització i la normalització, la immigració, el comportament i les actituds individuals i socials en matèria de llengua.
GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.	La Galera LA GALERA, S. A., EDITORIAL
EL NOU PINOTXO Christine Nöstlinger Col·lecció Gregal Llibres. El nou Pinotxo, adaptat al món i als comportaments d'avui, recrea el famós personatge, que ja ha fet cent anys. Il·lustrat a tot color per Nikolaus Heidelbach	LES ALES ROGES Miquel Rayó i Ferrer Col·lecció Els Grumets de la Galera. Premi Josep-M. Folch i Torres, 1987. Presentació: Xavier Pastor, president de Greenpeace, Espanya. Il·lustracions d'Ismael Balanyà.
EDITORIAL TRES I QUATRE	curial
SEXUALITAT PROVISIONAL Rafael Xambó El Grill, 2 Una proposta, ben original i atractiva, de manual d'educació sexual per a joves.	CALAI DE SASTRE (Volum III: 1795-1797) Rafel d'Amat i de Cortada, Baró de Maldà Selecció i edició a cura de Ramon Boixareu Biblioteca Torres Amat (nova etapa), 6.
Edicions Proa	L'Esclat
POESIES Ramon Llull Biblioteca universitària, 8. 128 pàgs. 1.800 ptes.	VALÈNCIA, VALÈNCIA! Ramon Macià Narrativa, 2. 186 pàgs. La novel·la dels colonitzadors de les terres valencianes de fa 750 anys, i dels actuals descendents.

cional (als Estats Units l'*USA Today*, a Europa *The European*). Ací hi ha un dels calcs més discutibles del projecte de Maxwell. Perquè als Estats Units cap dels grans diaris pretenia ser venut a la vegada en tot el país. Hi havia, i hi ha, una trama impressionant de grans diaris però amb caràcter regional (*The New York Times*, *The Washington Post*, *The Miami Herald*, *The Los Angeles Times*...). Gannet va descobrir que hi havia un forat a cobrir i s'hi va llançar.

Fer el primer diari que es trobaria simultàniament en tots els Estats Units i amb voluntat de ser el més venut. Quan es va conèixer el seu projecte i el disseny concret del diari, molts se'n van riure. Se'l va anomenar «MacPaper», per comparar-lo amb els MacDonaldis. Es deia: «Si vols menjar, no pots anar a un MacDonalds, si no és que tens molta pressa i poca exigència. Si vols llegir un diari, no pots llegir l'*USA Today*, si no és que et mouen les mateixes raons que a l'hora de menjar-te una hamburguesa». Sorprenentment, però, el «MacPaper», al cap de cinc anys, és el diari més llegit a Amèrica i el segon més venut —només darrere de *The Wall Street Journal*. Gannet l'encertà.

I ara Maxwell somia que passei el mateix amb el seu *The European*. Els detractors de la nova publicació asseguren que les possibilitats no són, d'entrada, les mateixes. En primer lloc, perquè no hi ha una consciència nacional europea. Gannet va pujar a l'ona del nou nacionalisme americà tan ben divulgat per Ronald Reagan o per Bruce Springsteen —per posar dos exemples situats a les antípodes. Maxwell creu que la proximitat del 1992, sobretot amb l'Acta Única, accelerarà una presa de consciència continental, almenys en els països de la CEE. El seu diari en vol ser l'abanderat.

Però no és aquest l'únic problema que li posen al davant. Hi ha la pregunta de si el públic europeu acceptarà un model de premsa tan colorista i concentrat. Tan televisiu. A això Maxwell respon dient que fins i tot l'omnipotent *Times* de Londres ha introduït el color en les seues pàgines. I alguna cosa té de raó. Ací, el *Diari de Barcelona* ja va ser creat amb l'*USA Today* (la seua maqueta) al davant. *El Periódico* va pel mateix camí. Fins i tot *La Vanguardia* anuncia per a l'estiu la introducció del color i els gràfics en les seues pàgines. I un nou logotip —basat en el de sempre— amb els colors blau

i blanc (els mateixos de l'*USA Today*).

Queda una tercera qüestió a plantejar a Maxwell. L'ús de l'anglès. Però aquesta sembla fortament pensada pel magnat britànic. «¿En quina altra llengua?», pregunta, abans de replicar amb els seus estudis que demostren que la majoria de la població de l'Europa del nord (Irlanda, Gran Bretanya, els Països Baixos, Bèlgica, la RFA, Dinamarca, Suècia, Finlàndia...) entén perfectament els diaris escrits en anglès i no té cap dificultat a l'hora de triar-

únics textos no escrits en anglès: Unes columnes curtes en italià, holandès, alemany, espanyol, francès, portuguès, grec i danès. En la pàgina 3 el mateix Maxwell (un altre costum importat de Gannet) entrevista Mitterrand i Kohl. Mitterrand hi planteja la por francesa a una supremacia de l'anglès com a llengua de comunicació europea. Kohl hi recorda que el seu és un país dividit i que hi ha «una altra Alemanya». Tot sota el títol, de ressonàncies inevitablement americanes, de «Nosaltres tenim

Roma, Brussel·les, Dublin, Barcelona, Florència, París, Madrid, Monte Carlo, Viena, Oslo, Niça, Estocolm, Venècia, Munic, Londres, Milà, Frankfurt, Hèlsinki, Ginebra, Marsella, Bonn, Amsterdam i Estambul.

Evidentment, aquest periòdic naix creient en Europa, però sobretot en els seus estats. Així, el mapa del temps només inclou tres referències geogràfiques nostres: Barcelona, Majorca (l'illa, en anglès) i Alicante. Més curiositat del mapa: d'Espanya només apareix Madrid. Hi ha marcats Gibraltar i Biarritz però no Bonn. També hi ha ben marcada la capital d'Escòcia, Edimburg.

En l'interior del número promocional hi ha diverses referències espanyoles i una d'ampla catalana. És el breu de la secció de ciutats. Aquest breu inclou una anomenar Alicante a Alacant. Tracta de la rierada d'Arenys de Mar que es va emportar per davant 150 cotxes i la situa en el marc d'un temporal de pluges estès per tota la costa mediterrània, incloent-hi la Costa del Sol, Alacant i València.

Segons el breu, les autoritats regionals d'aquestes dues ciutats —que són les mateixes, però no se sap si ho saben— han demanat ajuda. El breu es completa amb una secció encara en lletra més menuda convidant a visitar l'exposició de Matisse al Museu Picasso i la representació del *Parsifal* al Teatre del Liceu. També hi ha dues notes breus a Esport. Una sobre Venables i una sobre la vela olímpica al 1992.

Les referències espanyoles compten amb un breu de Madrid («Centenars de persones reten tribut a Franco»; el títol ho diu tot), un altra referència a Esport sobre «la prestigiosa marathon de Canillejas», la reproducció d'un acudit de Máximo publicat a *El País* i d'un editorial d'aquest mateix diari i l'article en espanyol de la pàgina 2. Aquest, titulat «Cuando el revés se convierte en derecho», polemiza sobre la legalització de la droga (arran les morts d'heroïnòmans a Barcelona: una altra referència nostra, encara) i va firmat per Alicia Rocandio. Això és tot.

The European, doncs, ja està en la rampa de llançament. Els seus promotors preveuen regalar-lo massivament als principals aeroports europeus el 9 de maig (cosa que també va fer —casualitat— l'*USA Today* el seu primer dia). Caldrà esperar almenys cinc anys per a veure si esdevé un succés important com ho és ja l'*USA Today*, el diari matriu del periodisme-hamburguesa. En aquest cas, de la bona hamburguesa. □

Robert Maxwell, magnat de la premsa britànica, és el pare del diari-hamburguesa «The European».

los. ¿I els altres? També hi ha una resposta preparada: aquells a qui més interessa Europa coneixen l'anglès.

D'entrada —i a l'espera que arribe el 9 de maig, dijous— Maxwell ha llançat al carrer edicions de prova i publicitàries que s'han regalat ja en alguns països, encartades dins altres periòdics.

La gran part de la portada —completament a color— l'ocupa una foto del trasllat de les despulles mortals del pare de l'Europa comunitària, Jean Monet. El titular ho diu tot: «El pare d'Europa, en la glòria». Juntament amb aquesta notícia, la portada és ocupada per la boda del músic Joseph Zyp i per l'anunci del pla militar franco-britànic per a la defensa del Túnel de la Mànega. En els breus de portada —una de les marques de la casa *USA Today*—, notícies de l'Alemanya federal, Itàlia i França. I un gràfic de lectura de diaris que explica que és precisament als països on s'entén l'anglès allà on es llegeixen més periòdics. *The European* vol partir d'una venda de 500.000 exemplars.

La pàgina 2 de l'exemplar inclou els

un somni». (L'inoblidable «Jo he tingut un somni» de Martin Luther King).

La resta de les pàgines ja aporta poc. Fotos molt grans i èmfasi en la construcció europea i en qualsevol col·laboració entre els països del continent. De tant en tant hi ha petites càpsules europeistes («¡Tots ells diuen Sí!») firmades per Carl Hann (secretari general de Volkswagen: «Europa necessita ràpidament una economia unida») i Michel Platini (seleccionador francès de futbol: «tot el que contribueix a crear Europa pot comptar amb mi»). ¡Ah! i una llarga columna d'opinió a càrrec de Henry Kissinger significativament titulada «¿Unitat a Europa després de la *glasnost*?». Kissinger hi escriurà regularment.

Algunes altres característiques de l'*USA Today* calcades són l'espectacular mapa del temps de l'última pàgina i la secció de breus ràpids que allà són 42 breus, un per estat més un per a Washington i un altre per a territoris com Puerto Rico, i que ací en són 27, per a unes altres tantes ciutats: Copenhagen, Colònia, Berna, Düsseldorf,